

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิบัตร และขั้นตอนการจดสิทธิบัตร

นักวิจัยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีผลงานวิจัยหรือสิ่งประดิษฐ์ใดๆ ที่คิดค้นขึ้นมาใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผลงานแขนงใดก็ตาม ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมให้นักวิจัยจดทะเบียนคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาผลงานวิจัยนั้น โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งสถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่นักวิจัยในการดำเนินการจดสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่นๆ ในที่นี้จะขออธิบายถึงความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิบัตร รวมถึงขั้นตอนการจดสิทธิบัตร เพื่อให้การดำเนินการจดสิทธิบัตรเป็นไปได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วมากขึ้น

เมื่อนักวิจัยคิดค้นผลงานวิจัยหรือสิ่งประดิษฐ์ขึ้นมา และมีความประสงค์จะยื่นจดสิทธิบัตร ท่านควรพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่าผลงานของท่านนั้นเข้าหลักเกณฑ์ที่สามารถยื่นจดสิทธิบัตรได้

ผลงานหรือสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถยื่นจดสิทธิบัตรได้จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ คือ เป็นการประดิษฐ์ที่แตกต่างไปจากเดิม ยังไม่เคยมีใช้แพร่หลาย หรือจำหน่ายมาก่อนในประเทศ ยังไม่เคยได้รับสิทธิบัตรมาก่อน หากเคยยื่นขอรับสิทธิบัตรไว้ในต่างประเทศมาก่อนจะต้องยื่นคำขอในประเทศไทยไม่เกิน 18 เดือน นับแต่วันที่ได้ยื่นไว้ครั้งแรกในต่างประเทศ
2. เป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น คือ มีลักษณะที่เป็นการแก้ไขปัญหาทางเทคนิคของสิ่งประดิษฐ์ประเภทเดียวกันที่มีมาก่อน หรือไม่เป็นการประดิษฐ์ที่อาจทำได้โดยง่ายต่อผู้ที่มีความรู้ในระดับธรรมดาในสาขาวิชาการด้านนั้นๆ และ
3. เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือ หัตถกรรมได้

กรณีที่ผลงานของท่านเป็นลักษณะของการออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับสิทธิบัตรได้ ต้องเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่ออุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม คือเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่มีใช้แพร่หลายในประเทศ ซึ่งรวมถึงการขายด้วย หรือยังไม่มีเคยเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ ก่อนวันขอรับสิทธิบัตร หรือไม่คล้ายกับแบบผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว

ลักษณะสิ่งที่จะจดสิทธิบัตรไม่ได้ ได้แก่

1. จุลชีพและส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของจุลชีพที่มีตามธรรมชาติ สัตว์ พืช หรือสารสกัดที่ได้จากสัตว์และพืช เหล่านี้ถือเป็นการค้นพบเท่านั้น แต่ในกรณีที่น่าไปผสมกับสารหรือส่วนประกอบอื่น สามารถที่จะขอจดสิทธิบัตรได้
2. กฎเกณฑ์และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
3. ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นงานด้านวรรณกรรมตามกฎหมายลิขสิทธิ์อยู่แล้ว
4. วิธีการวินิจฉัยบำบัดหรือรักษาโรคมนุษย์หรือสัตว์ เนื่องจากหากให้ความคุ้มครองไปอาจมีผลกระทบต่อชีวิต คนและสัตว์ได้
5. การประดิษฐ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี อนามัยหรือสวัสดิภาพของประชาชน

เมื่อนักวิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานของท่านเข้าหลักเกณฑ์สิ่งประดิษฐ์ที่สามารถยื่นจดหรือขอรับสิทธิบัตรได้ เมื่อนั้นท่านควรเตรียมเอกสารให้พร้อมเพื่อใช้ประกอบการขอรับสิทธิบัตร ซึ่งจะช่วยให้ท่านสามารถดำเนินการขอรับสิทธิบัตรได้สะดวกรวดเร็วขึ้น

สำหรับเอกสารคำขอรับสิทธิบัตรในประเทศไทย ประกอบด้วย

1. แบบพิมพ์คำขอรับสิทธิบัตรและเอกสารประกอบคำขอ
2. รายละเอียดการประดิษฐ์
3. ข้อถ้อยสิทธิ
4. บทสรุปการประดิษฐ์
5. รูปเขียน (ถ้ามี)

ในที่นี้จะขอล่าวอธิบายเพิ่มเติมเฉพาะเอกสารในส่วนของ "รายละเอียดการประดิษฐ์" เท่านั้น เนื่องจากเป็นเอกสารมีรายละเอียดปลีกย่อย และเป็นเอกสารที่นักวิจัยจะต้องจัดทำขึ้นเอง รายละเอียดการประดิษฐ์ จะประกอบด้วยหัวข้อย่อยต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์
2. ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์ - เป็นการอธิบายถึงจุดประสงค์ วิธีการ และลักษณะสำคัญของสิ่งประดิษฐ์นั้น
3. สาขาวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์ - ระบุว่าสิ่งประดิษฐ์นั้นจัดอยู่ในเทคโนโลยีประเภทใดหรืออยู่ในศาสตร์แขนงใด
4. ภูมิหลังของศิลปวิทยาการที่เกี่ยวข้อง - เป็นการอ้างอิงเอกสารต่างๆ ที่แสดงถึงวิทยาการที่มีอยู่เดิม ตลอดจนข้อบกพร่อง หรือปัญหาที่นำมาสู่การประดิษฐ์ที่กำลังขอรับสิทธิบัตรอยู่

5. การเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์ - เป็นการอธิบายให้เข้าใจถึงกระบวนการหรือกลไกของสิ่งประดิษฐ์นั้นอย่างครบถ้วน และชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้มีความชำนาญในระดับสามัญในศิลปวิทยาการนั้น สามารถเข้าใจและนำไปปฏิบัติตามได้
6. คำอธิบายรูปโดยย่อ (ถ้ามี)
7. วิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุด - อาจเป็นเช่นเดียวกับที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 5
8. การประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรม - สิ่งประดิษฐ์ดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในด้านใดได้บ้าง อาจเป็นด้านเกษตรกรรม หรืออุตสาหกรรม เป็นต้น

นักวิจัยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะยื่นจดสิทธิบัตร ทางสถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินการยื่นจดสิทธิบัตรในแต่ละขั้นตอนให้แก่ท่าน แต่อย่างไรก็ดี หากนักวิจัยทราบขั้นตอนการจดสิทธิบัตรว่ามีขั้นตอนใดบ้างจะเป็นประโยชน์แก่นักวิจัย เพื่อนักวิจัยจะได้เตรียมปฏิบัติตนได้ถูกต้องหากมีการดำเนินการระหว่างขั้นตอนต่างๆ

ขั้นตอนการจดสิทธิบัตร มีดังต่อไปนี้

1. ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

การยื่นคำขอรับสิทธิบัตร จะต้องยื่นเอกสารคำขอพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม โดยเอกสารคำขอประกอบไปด้วย

1.1 แบบพิมพ์คำขอรับสิทธิบัตร

1.2 รายละเอียดการประดิษฐ์

1.3 ข้อถ้อยสิทธิ

1.4 บทสรุปการประดิษฐ์

1.5 รูปเขียน (ถ้ามี)

1.6 เอกสารอื่นๆ (ถ้ามี) เช่น หนังสือโอนสิทธิ หนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น

รายการที่ 1.2 – 1.6 ผู้ขอจะต้องจัดเตรียมขึ้นเองในกระดาษขนาด A4

2. ตรวจสอบขั้นต้น

เมื่อยื่นคำขอแล้ว ถ้ามีสิ่งบกพร่องที่พอจะแก้ไขได้ เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ผู้ขอหรือตัวแทนของผู้ขอทราบ เพื่อให้ทำการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยจะต้องดำเนินการภายใน 90 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้ง หากดำเนินการไม่ทันก็สามารถขอผ่อนผันได้ หากพ้นระยะเวลาจะถือว่าผู้ขอละทิ้งคำขอ

3. ประกาศโฆษณา

ในกรณีที่คำขอถูกต้องเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณาเป็นเงิน 250 บาท ในการประกาศโฆษณานี้จะประกาศในหนังสือประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้มีการคัดค้าน กรณีที่ผู้ยื่นเห็นว่าสิ่งที่ยื่นขอสิทธิบัตรนั้นไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมาย หรือผู้ขอไม่ได้เป็นผู้ประดิษฐ์ แต่แอบเอาของผู้คัดค้านซึ่งเป็นผู้ประดิษฐ์มาจดทะเบียน โดยจะต้องยื่นคำคัดค้านภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศโฆษณา

4. ตรวจสอบการประดิษฐ์

เมื่อประกาศโฆษณาแล้ว ผู้ขอต้องยื่นขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์ พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม โดยต้องดำเนินการภายใน 5 ปี นับตั้งแต่วันประกาศโฆษณา

5. ออกสิทธิบัตร

หลังจากมีการขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์แล้ว เจ้าหน้าที่จะสืบค้นเอกสารว่า เคยมีสิ่งประดิษฐ์เดียวกันหรือคล้ายกันหรือไม่ ถ้าคำขอถูกต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมาย จะแจ้งให้ผู้ขอมาชำระค่าธรรมเนียมการรับจดทะเบียนและออกสิทธิบัตรให้ผู้ขอต่อไป หากไม่ถูกต้องจะยกคำขอ

อย่างไรก็ตาม หากนักวิจัยในจุฬาฯ มีผลงานวิจัยที่ประสงค์จะยื่นจดสิทธิบัตร ทางสถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาฯ จะมีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินการยื่นจดสิทธิบัตรในแต่ละขั้นตอนให้แก่ท่าน โดยท่านสามารถติดต่อไปได้ที่สถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาฯ อาคารเทพทวารวดี (คณะนิติศาสตร์) ชั้น 9 โทร. 0-2218-2895-6 หากท่านต้องการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ สามารถเข้าไปได้ที่เว็บไซต์ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ <http://www.ipthailand.org>

Group Blog

- อารัมภบทก่อนเขียนชมบล็อก!!!
- itmรุ่น1
- แสดงปีและประวัติ
- ตามไปดูไปรษณีย์ไทย
- 4X4ออฟโรด
- รอบรู้เรื่องเกษตร
- พระที่ควรศรัทธา
- เทียวทั่วไทยกับนายหมี่
- ศรีสะเกษบ้านฉันเอง
- ความรู้จากหนังสือฉัน
- ครั้งหนึ่งในชีวิต+คุณมีไหม!!!
- ชาว IT
- ไดอารี่ชีวิตฉัน
- บันไดสู่ Admin
- ++สุดยอดเทคนิคการถ่าย+++
- <<มือหัดใหม่หัดถ่ายรูป>>
- ชาวเศรษฐกิจโลก
- +กฎหมายที่ควรรู้+ [now here](#)
- ชาวเกษตร

All blogs

-กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา (ลิขสิทธิ์)....
- "ถกความคิด เปิดความจริง...กรณีข่มขืน"
- <<<พิทักษ์สิทธิผู้บริโภค>>>สำหรับมือถือ...

....กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา(ลิขสิทธิ์)....

ทรัพย์สินทางปัญญา (ลิขสิทธิ์)....

ลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย :

งานอันมีลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มีรายละเอียดที่ควรทราบคือ ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่มโดยการใช้สติปัญญาความรู้ ความสามารถและควาวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น โดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้คุ้มครอง โดยผู้สร้างสรรค์จะได้รับความคุ้มครองทันทีที่สร้างสรรค์โดยไม่ได้จดทะเบียน และสามารถอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้งานลิขสิทธิ์ของตนได้ตามมาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ที่กำหนดให้ เจ้าของลิขสิทธิ์ ย่อมมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน รวมทั้งอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้งานลิขสิทธิ์ ซึ่ง พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ให้ความคุ้มครองแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ในกรณีบุคคลอื่นกระทำการใด ๆ แก่งานอันมีลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ ตามมาตรา 27 แห่ง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ที่กำหนดให้ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ ทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ 9 ประเภทตามที่กฎหมายกำหนดได้แก่

1. งานวรรณกรรม (หนังสือ จุลสาร สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ)
2. งานนาฏกรรม (ท่ารำ ท่าเต้น ฯลฯ)
3. งานศิลปกรรม (จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ศิลปะประยุกต์ ฯลฯ)
4. งานดนตรีกรรม (ทำนอง ทำนองและเนื้อร้อง ฯลฯ)
5. งานสิ่งบันทึกเสียง (เทป ซีดี)
6. งานโสตทัศนวัสดุ (วีซีดี ดีวีดี ที่มีภาพหรือมีทั้งภาพและเสียง)
7. งานภาพยนตร์
8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ
9. งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ

แนวทางเบื้องต้นสำหรับการใช้งานลิขสิทธิ์ :

เกณฑ์การพิจารณาในการใช้งานลิขสิทธิ์

กฎหมายลิขสิทธิ์ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ โดยการกระทำดังกล่าวจะต้องไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์ และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร โดยอาจพิจารณาได้จากหลักเกณฑ์ ดังนี้

วัตถุประสงค์และลักษณะของการใช้งานลิขสิทธิ์ :

1. การใช้งานลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกระทำเพื่อการค้า หรือหากำไร โดยปกติการใช้งานลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นเพื่อการค้าหรือหากำไร ผู้ใช้จะต้องจ่ายค่าลิขสิทธิ์ให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ ตัวอย่างการใช้งานลิขสิทธิ์เพื่อการค้าหรือหากำไร เช่น การนำเพลงของบุคคลอื่นไปทำเทปเพลงเพื่อขายแก่บุคคลทั่วไปเป็นการกระทำเพื่อการค้า หรืออาจารย์ผู้สอนถ่ายสำเนาตำราเรียนบางคอนเพื่อขายนักศึกษาในชั้นเรียนในราคาเกินกว่าต้นทุนค่าถ่ายเอกสาร เป็นการกระทำเพื่อหากำไรหรือนำภาพถ่ายของบุคคลไปใช้ในทางการค้าของตนเอง เป็นต้น เช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นการใช้งานลิขสิทธิ์ที่เป็นธรรม และถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของเจ้าของลิขสิทธิ์
2. การใช้งานลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นจะต้องไม่มีเจตนาทุจริต เช่น การนำงานลิขสิทธิ์มาใช้โดยไม่อ้างอิงถึงที่มา หรือใช้ในลักษณะที่ทำให้คนเข้าใจว่าเป็นงานของผู้ใช้งานลิขสิทธิ์นั่นเอง เป็นต้น
3. เป็นการใช้งานลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม โดยนำงานลิขสิทธิ์มาใช้โดยปรับเปลี่ยน (transform) ให้ต่างไปจากงานลิขสิทธิ์หรือมีการเพิ่มเติมสิ่งใหม่เข้าไปหรือไม่ ซึ่งหากการปรับเปลี่ยนดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม ก็เป็นการใช้ลิขสิทธิ์ที่เป็นธรรม เช่น การคัดลอกอ้างอิง (quote) ในงานวิจัยเพื่ออธิบายความคิดเห็นของผู้ใช้หรือการรายงานข่าวที่ย่อคำกล่าว (speech) ของนายกรัฐมนตรีหรือ ย่อ

ความโดยการคัดลอกอ้างอิงมาเพียงสั้น ๆ เป็นต้น
 ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ :
 พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 32 และมาตรา 33 กำหนดให้การ
 รายงานข่าวทางสื่อสารมวลชน เช่น การเผยแพร่เสียง รูปภาพ หรือข้อ
 ความจากงานลิขสิทธิ์ ของบุคคลอื่น เป็นต้น และการกล่าว คัด ลอก เสียง
 หรืออ้างอิงงานบางตอนจากงานอันมีลิขสิทธิ์ ไม่ถือว่าเป็นการละเมิด
 ลิขสิทธิ์ แต่ทั้งนี้จะต้องมีการรับรู้ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือกล่าวถึงเ
 มาของงานลิขสิทธิ์ดังกล่าวด้วยทุกครั้ง
 อย่างไรก็ตาม การกระทำดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของการใช้
 สิทธิที่เป็นธรรม 2 ประการ คือ ต้องไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จาก
 อันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์ และต้องไม่กระทบกระเทือนถึ
 สิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร..

อ้างอิงมาจาก : ฝ่ายกฎหมาย ปณท

Create Date : 27 กันยายน 2551

Last Update : 27 กันยายน 2551

20:22:05 น.

Counter : 127 Pageviews.

0 comment

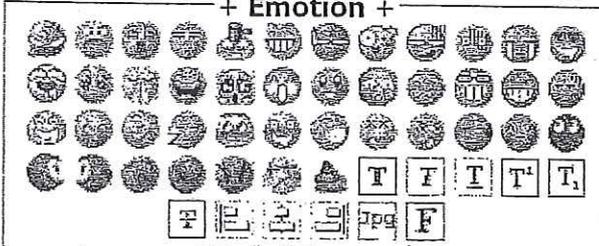
Add to

ชื่อ :

Comment :

*ใช้ code html ตกแต่งข้อความได้เฉพาะสมาชิก

+ Emotion +

ver. 0.99 เรือเพื่อ โดย คุณเขากน้อย

รหัสส่งข้อความ

9587

กรุณายืนยันรหัสส่งข้อความ

ลายลักษณ์อักษร หากไม่สามารถดำเนินการได้ตามกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ร่วมทุนไม่ประสงค์มีสิทธิใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 12. ค่าชดเชยที่ผู้ร่วมทุนจ่ายให้แก่สำนักงาน ให้แบ่งสรรไปยังผู้รับทุนและนักวิจัยตามเกณฑ์ในข้อ 5 บรรทัดท้าย ภายในระยะเวลา 90 วัน

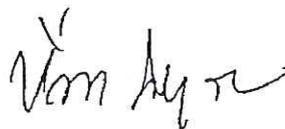
หมวดอื่นๆ

ข้อ 13. การจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ตีงก่อสร้าง ต้นแบบ และครุภัณฑ์ ซึ่งเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของโครงการและไม่ได้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาโดยตรง ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงาน

ข้อ 14. ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์นี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ประกาศ และวิธีการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์นี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นในการดำเนินการตามหลักเกณฑ์นี้ ให้คณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญาเป็นผู้วินิจฉัย หากมีกรณีโต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญา ให้คณะกรรมการนโยบายเป็นผู้ชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการนโยบายให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์ ดร. ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์)

ประธานกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัย